

N:o 172.

Af Herr **L. J. Hierta**: Om ändring i Strafflagens 2 Kap. 10 §.

Ibland bevis på huru lagstiftaren stundom kan, äfven med de bästa afsigter, göra sig skyldig till förbiseenden, synes mig framstå det stadgande i 2 Kap. 10 § Strafflagen, att böter af alla slag skola vid bristande tillgång förvandlas till fängelse vid vatten och bröd, således äfven alla vitesböter. Det torde knappt vara nödigt att åberopa exempel till hvilken hårdhet och orättvisa detta stadgande i många fall leder; ty det är bestyrkt af den dagliga erfarenheten. Det finnes dock en skilnad emellan blotta underlåtenhetsförseelser, som likväl kunna vara belagda med böter, och brott, hvilka i sig sjelfva äro straffvärda. Att försumma en uppgift till mantalsskrifningen är t. ex. af en helt annan halt i moraliskt hänseende, än att bryta allmän frid eller väcka allmän förargelse. De böra derföre ock i bestraffningsväg vid saknad tillgång anses olika.

På denna i korthet angifna grund föreslår jag den ändring i 2 Kap. 10 § Strafflagen,

att vitesböter och andra, som äro ålagda för förseelser, hvilka i sig sjelfva icke innefatta brott, må vid bristande tillgång förvandlas till enkelt fängelse.

Om remiss häraf till Lag-Utskottet anhålles.

L. J. Hierta.